

Spisovatelka Monika Le Fay: Jsme trochu jiná rodina

Spisovatelka a režisérka Monika Le Fay má v popisu práce sledovat lidské osudy. Natáčela například některé díly pro dokumentární cyklus ČT Třináctá komnata. Její příběh je přitom neméně zajímavý. Přestože se rozvedla a zůstala sama se dvěma dětmi, rozhodla se další dvě adoptovat.

>> **Barbora Cihelková**

Kolik je vašim dětem let?

Vanessce je sedm, Ariance šestnáct, Sebastiánovi devatenáct a Vincentovi jednadvacet. Kluci se mi narodili, Vanessku jsme si vzali z Klokáňku. Arianna je spolužačka mých synů, octla se v obtížné životní situaci a potřebovala pomoc. Její tatínek je Američan filipínského původu, maminka Slovenka. Soud o její svěřeni do péče zatím není uzavřený, proto by nebylo vhodné zmínit víc. Chtěli bychom přijmout ještě dva sirotky ze Sýrie, jsem na čekací listině. Rozčilovalo mě, že tady nikdo syrské děti nechce.

Rozvod jsem považovala za životní selhání, bylo to pro mě trauma

Jak vidíte své šance, že syrské děti dostanete?

Je to reálné. Jsem v kontaktu s organizací, která to zprostředkovává. Žadatelů se přihlásilo víc, než jaký je počet dětí. Českých rodin ochotných syrské děti přijmout je asi dvě stě, tolik dětí se sem zdaleka nedostane. Pozitivní je, že mnozí žadatelé už přislíbili pomoci nějakému dítěti v Česku, pokud by se adopce syrského sirotka nepodařila.

Většina lidí si myslí, že osvojit si dítě je obtížné. Že je potřeba splnit mnoho kritérií. Vy žijete bez partnera, přesto se vám to podařilo...

V takových případech je to komplikované, ale nikoli nemožné. Ještě

Touha po velké rodině. Ke čtyřem dětem možná přibudou další dvě ze Sýrie. Foto Právo – Jan Handrejch

S vlastními syny Vincentem (vlevo) a Sebastiánem zůstala po rozvodu sama. Foto archiv Moniky Le Fay (2)

Romská holčička Vanessa těsně poté, co jí získala do své péče. Čekaly na sebe rok.

s bývalým manželem jsme měli schválenou takzvanou hostitelskou péči, v jejím rámci si můžete brát na návštěvy děti z dětských domovů. Při své práci režisérky jsem pak narazila na romskou holčičku, která neměla rodinu a hrozilo jí, že půjde z Klokáňku do dětského domova. Začala jsem se o ni zajímat s tím, že bych jí ráda pomohla, pokud by se pro ni našli adoptivní rodiče.

A ti se nenašli, takže jste si Vanessa odvezla domů?

Tak jednoduché to nebylo. Vyřídila jsem si potřebné dokumenty, připravila postýlku, nakoupila oblečení a botičky pro dvouapůlleté dítě a doufala, že Vanessa dostanu do pěstounské péče. Ale bylo mi řečeno, že na ni čeká řada jiných zájemců. Uvěřila jsem, že půjde do úplné rodiny, smířila se s tím a přála jí to. Po roce jsem se o její případ znovu zajímala. V žádné rodině nebyla! To mě obrovsky rozčílilo, znovu jsem zabojovala. Pak už to šlo rychle, během pár týdnů jsem ji mohla odvézt.

Není náročné být s dětmi sama?

Proč by to mělo být nějak zvlášť náročné? Naopak, je to jednodušší. Chlapi se vším zdržují. (směje se) Mít doma tatínka, který všechny staví do latě, občas někoho propleskne a s jeho přítomností je spojené ticho a dusno, není žádná výhra. Tohle moje děti nezažívají.

Takže jste po rozvodu nový vztah už nechtěla? →

PR79617

Objednejte si pravidelný servis plynového kotle od innogy jen za 177 Kč měsíčně

- Máme profesionální techniky i vybavení
- Vždy od nás dostanete servisní protokol
- Odborný a kvalitní servis u innogy trvá vždy alespoň 90 minut
- Při poruše za vámi dojedeme do 48 hodin

800 32 32 32
bezpecnykotel.cz

innogy

Mám přítele, ale s dětmi žiju sama. Nechtěla bych vodit dětem „tatínky“, kteří by se střídali jako na orloji. Synům bylo pět a sedm let, když jsme se rozváděli. Pokud se nenajde muž, který by všechny mé děti absolutně přijal, není nutné komplikovat vztah společným soužitím.

Měla jsem svatbu v katolickém kostele, sezdváhal nás opat Anastáz Opasek. Věřila jsem, že nám manželství vydrží navždy. Rozvod jsem považovala za životní selhání, bylo to pro mě trauma. Rodinu však může tvořit i jednotka složená z lidí, kteří do ní přicházejí, protože potřebují pomoc. A mají se rádi.

Tereza Boučková ve scénáři k filmu Smradi a knihou Rok kohouta popsala svou trpkou osobní zkušenost s adopcí dvou romských kluků. Ve společnosti její poselství léta rezonuje. Mnoho lidí věří, že adopce romských dětí bílým etnikem málokdy dopadnou dobře.

Věřím, že úmysly Terezy Boučkové byly dobré a čisté, když se pro adopci rozhodla. Možná ne úplně správně odhadla své osobnostní nastavení a nebyla připravená na těžkosti, které přirozeně nastávají. Zevšeobecnila své osobní selhání a vy-

S Jáchymem Topolem (vlevo) a Ivanem Martinem Jirousem na křtu jedné ze svých knih. Foto ČTK (3)

tvorila obraz, který poškozuje děti čekající v dětských domovech na adopci. Tyto děti se teď mají obhajovat a vysvětlovat, že to s nimi dopadne jinak?

Na co by se podle vás měli adoptivní rodiče lépe připravit?

Na podobné věci, jako když se rozhodnou mít děti vlastní, biologické. Když porodíte dítě, nepřemýšlíte plná úzkostí, jestli náhodou nebude po vaší neoblíbené tchyni. Přijmete ho tak-

ové, jaké je, a budete ho milovat, třeba i s nějakým postižením. Podobně je potřeba přistupovat k dětem adoptovaným.

Věřím, že co člověk očekává, to dostane. Pokud jdu do výchovy adoptovaného dítěte s tím, že z něj vyroste „smrad“, tak se to nejspíš taky stane.

Rodina může být i jednotka složená z lidí, kteří do ní přicházejí, protože potřebují pomoc. A mají se rádi

Německý psychoterapeut Bert Hellinger říká, že adopce často nevycházejí, protože adoptivní rodiče vědomě či podvědomě pohrdají biologickými rodiči dítěte. Adoptované dítě to vycítí, a protože má automaticky potřebu stát na straně slabšího, začne se vůči nevlastním rodičům vymezovat.

Váš vztah k biologickým rodičům Vanessky je tedy pozitivní?

Cítím k nim úctu, protože jí dali život. Možná to neměli jednoduché a nezvládli svou situaci tak, aby se o ni dokázali postarat. Vanesska je inteligentní, pohybově nadaná, má talent na jazyky. To jsou věci, které si k nám už přinesla. Vytvořila jsem jen podmínky pro to, aby se její talent rozvinul. Přitom když jsem si ji brala, říkali mi psychologové, že nebude moc chytrá, a možná ani nebude úplně dobře mluvit. I kdyby to tak bylo, přijala bych ji úplně stejně.

Někteří žadatelé o adopci své limity tuší, touha nedobrovolně bezdětných po dítěti může být ale příliš silná na to, aby své obavy a z nich plynoucí možné komplikace vzali v úvahu...

Děti by se neměly dávat rodičům, kteří v sobě mají díru, již je potřeba zaplnit. Adopce není náplast na bolest. Rozhodovat mají zájmy dítěte, ne adoptivních rodičů nebo pěstounů. Vidím jako výhodu, když o náhradní péči žádají lidé, kteří už mají vlastní děti. Ať je dítě vlastní, nebo adoptované, mělo by být milované bez podmínek. I v případě, že dělá chyby.

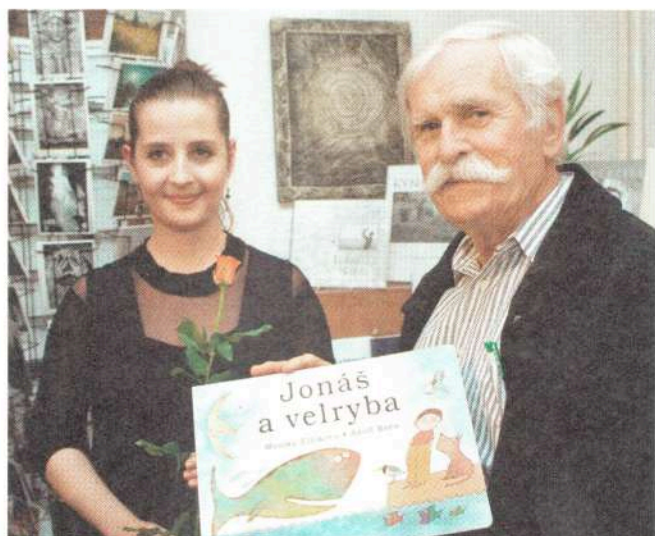
Lidé, kteří přijali dítě z dětského domova, často vzpomínají na těžké začátky. Děti bývají vinou nedostatku lásky a pozornosti deprivované. Máte podobnou zkušenost?

U nás to bylo trochu jiné. Vanesska neprošla klasickým dětským domovem ani kojeneckým ústavem. Převzala jsem ji z rodinného Klokánku, v němž bylo kolem dvaceti dětí. Byla mezi nimi jedna z nejmladších, rozmazlovaná princeznicka. Přesto ze začátku nakousla třeba sedm nektarinek, aby měla jistotu, že všechny budou její. Nebo mě překvapilo, že si večer sama vlezla do postýlky a usnula, nevyžadovala žádné uspávací rituály.

Teď je s námi čtyři roky. Na začátku skoro nemluvila, počítala jsem s tím, že bude muset chodit do speciální základky. Nakonec je všechno jinak. Mluví nejen česky, ale i anglicky. V září nastoupí do česko-anglické školy. Je zvědavá, zajímá se o vesmír, dinosaury, ptá se, kde se vzal život a co bude po smrti.

Kněz, teolog a blízký přítel Anastáz Opasek. Foto archiv Moniky Le Fay

Adolf Born jí ilustroval dětskou knihu Jonáš a velryba.

Křest knihy Milý pane kniže – Karlu Schwarzenbergovi k 75. narozeninám.

Co vás vedlo k výběru česko-anglické základní školy?

Chci mít jistotu, že na ni budou hodní. V běžné základní škole by byla „dítětem z Klokánku“. S dětmi se hodně pohybujeme mezi cizinci, rasismus u nich neexistuje. Když ale s Vanesskou jedeme tramvají nebo jdeme nakoupit, všímám si, jak na ni lidé nepěkně zírají.

Někteří přehnaně reagují na její temperament a touhu navazovat i s cizími lidmi osobní kontakt. Víím, že nemůžeme žít v bublině, jezdit všude jen autem a přátelit se výhradně s lidmi, kteří se chovají mile. Chci ale, aby ve škole zažila dobrý start a podporu.

Zmínila jste kněze Anastáze Opaska, o němž jste napsala knihu

Opat chuligán. Od jeho smrti letos uplyne dvacet let. Jak na něj vzpomínáte?

Jako na nejdůležitějšího člověka v mém životě. Jeho smrtí náš vztah neskončil, často na něj myslím, v duchu se s ním radím. Představuji si třeba, jak moc by se mu líbila Vanesska.

Nebyl to jen kněz a teolog s neobvyklým osudem, ale také člověk,

kteří miloval umění, poezii, a také ženy, dobré víno, dobrý koňak. Měl smysl pro humor, byl pokorný, laskavý a velkorysý.

To vše navzdory tomu, že strávil jedenáct let v komunistickém kriminále. Na lidi působil jako mimořádně otevřený člověk, nikoli jako dogmatik, který by se je snažil přitáhnout k víře. →

PR79751

VŽDY NĚCO NAVÍC

POZNEJTE SE ZÁKAZNICKOU KARTOU KRÁSY USA

VYHRAJTE POZNÁVACÍ ZÁJEZD pro 2 osoby OD ESO TRAVEL a poznejte krásy jihozápadu USA, kde navštívíte klíčové parky, města a získáte úžasné zážitky nebo VSTUPENKY NA ČESKÝ PLES, který lze zažít jen jednou v roce či další zajímavé ceny.
www.ppas.cz/soutez

**Termín soutěže: 1. března – 30. června 2019
Losování proběhne: 8. července 2019**

Pokud ještě nemáte Zákaznickou kartu, získajte ji ZDARMA v našich obchodních kancelářích, prostřednictvím www.ppas.cz nebo na vybraných pobočkách České pošty.

www.esotravel.cz | www.ceskyples.cz | www.ppas.cz

Přesto, nebo právě proto k ní mnoho lidí přivedl.

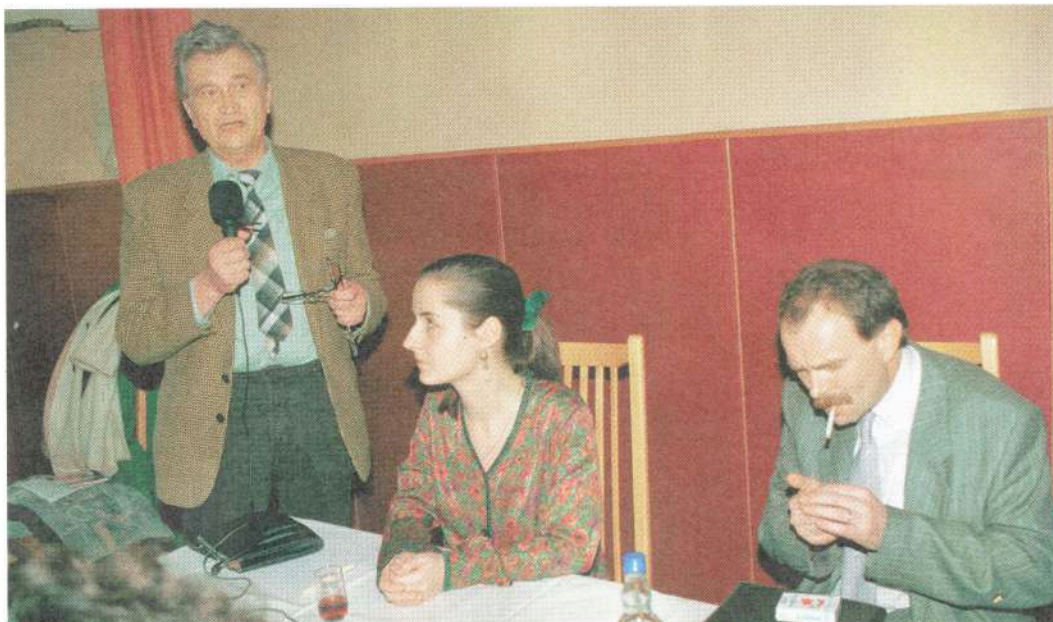
Ano, dokázal v lidech rozsvěcet světlo, něco podstatného do nich vložit. Díky němu jsem se nechala pokřtít. Ukázal mi církev takovou, jaká se mi líbila. Pod jeho vlivem jsem já a mnozí další začínali žít jinak, a i když jsme se třeba rozvedli nebo se v životě něco nepovedlo a od víry jsme se více nebo méně odklonili, něco z toho světla už v nás zůstalo.

Když porodíte dítě, nepřemýšlíte plná úzkosti, jestli náhodou nebude po vaší neoblíbené tchyni. Přijmete ho takové, jaké je

Pro mě je dnes víra otázkou otevřenosti srdce, nikoli náboženství. Přátele mám jak mezi řádovými sestrami, tak mezi muslimy nebo třeba buddhisty.

Text na přebal knihy Otec chuligán vám napsal Václav Havel. Jak vzpomínáte na něj?

Několikrát jsem s ním natáčela. Byl normální, lidský, a byla s ním legrace. Za svůj život jsem točila asi s pěti sty lidmi. Mám zkušenost, že se před kamerou snaží vypadat lepší

Tisková konference k vydání knihy Černý Petr rumové aféry, na níž spolupracovala. Foto ČTK (2)

Osvědčení pro účastníka odboje a odporu proti komunismu převzala v roce 2016.

Foto archiv Moniky Le Fay (2)

Redaktorka ve víru porevolučního dění.

Osvojená Vanesska je pohybově nadaná.

než ve skutečnosti. Ne tak Václav Havel.

Uprostřed záběru si klidně vytáhl posmrkaný kapesník, smrkal a do toho klidně dál mluvil, zabraný do své myšlenky. Většina lidí má tendenci se během natáčení tvářit, jako by nikdy nesmrkali a snad ani nevěděli, co to kapesník je. Mám moc ráda i jeho bratra Ivana a manželku Dagmar, s nimi jsem také natáčela. A víte, co mi dává v těžkých chvílích sílu?

Řekněte...

Myslela jsem si o sobě, že si na lichotky nepotrpím. Ale když mám někdy opravdu mizernou náladu nebo se něco nedaří podle mých představ, vzpomenu si, že Václav Havel pochválil jeden z mých dokumentů. A hned je mi volněji. ■